

[Alfred Hansen]

kratiet og venstre tilsammen danner, som har disse visioner.

I radioavisen søndag den 6. maj 1979 blev EF-kommissær Guido Brunner af Frode Kristoffersen citeret for en udtalelse om, at det var nødvendigt at harmonisere alle uddannelser inden for EF af hensyn til den fortsatte integration.

På trods af disse meget klare tilkendegivelser om hensigten med EF, derunder ønsket om en politisk union og større magt til Parlamentet, har vi nu været vidner til, at EF-partierne fremturer med et løfte om, at de på ingen måde vil acceptere en sådan udvikling. I denne forbindelse kunne det være relevant at nævne, at samtlige partier, bortset fra SF, VS, DKP og retsforbundet, har accepteret hele udviklingen i EF. På intet tidspunkt har der her i folketinget – heller ikke fra det radikale venstre – været taget afstand fra denne udvikling.

Med hensyn til de seneste dages oplysning om, at man på socialdemokratiets liste sandelig også har negative optimister, positive skeptikere og ægte modstandere, er der kun at sige, at denne påstand udelukkende er taktisk begrundet. I bedste fald findes højst en forhenværende skeptiker, som ved opstilling jo fuldt og helt har accepteret EF-medlemskabet med dets fremadskridende integrations- og harmoniseringstendenser. Jeg synes, socialdemokratiet skylder den danske befolkning at oplyse, hvornår disse såkaldte skeptikere eller modstandere vil stemme anderledes end f. eks. hr. Kjeld Olesen, der jo er spidskandidat på socialdemokratiets liste. Jeg skal derfor spørge, da vi nu er så heldige, at spidskandidaten er identisk med den politiske ordfører for socialdemokratiet: hvornår kan hr. Kjeld Olesen forestille sig, at hr. Kjeld Olesen og en hr. Ove Fich eller en fru Majken Hessner vil stemme forskelligt? På hvilke områder kunne man forestille sig det? Jeg tror, det vil interessere de tilhængere, som agter at give hr. Kjeld Olesen deres stemme, og jeg tror også, det vil være interessant for de skeptikere, som måske overvejer – jeg beklager det – at stemme på de såkaldte modstandere. Jeg synes, det vil være godt at vide forud for dette valg, hvad der er i den kasse, som man nu vil give sin stemme til. Hvilket indhold er der i den?

Jeg skal slutte med at stille et spørgsmål til statsministeren vedrørende energiproblemer-

ne: hvilke initiativer vil regeringen tage både nationalt og i EF-regie med hensyn til de multinationale selskaber? Det er jo en platform for socialdemokratiet her i valgkampen, at man skal i EF og styrke magten i EF for at kunne sætte ind mod de multinationale selskaber. Hvad vil man gøre for at få dem til at tage mere rimelige priser? Jeg synes, der er en omfattende dokumentation for, at man ikke udelukkende kan bebrejde araberne den høje olie- og benzinpris, som vi har, men i høj grad også de multinationale selskaber. Der har man ført en meget lav profil fra regeringens side.

Nymann (FP):

For få dage siden spurgte jeg arbejdsministeren, hvad der ville ske med cementchaufførerne, der havde stoppet anlægs- og byggevirksomheden på Lolland-Falster og Sjælland nu i snart en måned. Jeg fik at vide, at de var indklaget for det retlige system, og alt gik, som det skulle. Det er rigtigt. Om det ikke gik, som det skulle, så gik det i alle tilfælde, som det plejer: lastbiler, der kører cement, punkteres, ruderne slås ud på gader, veje og færger. Det er det fagretlige system, vi kender i Danmark, det, der er effektivt, og det, der arbejder. Det i retten, ja, det er der snart ikke nogen der retter sig efter. Tiden går, erhvervslivet udmarves efter den lange vinter. Vi har intet fået lavet. Nu skulle byggearbejdet endelig i gang, men så sker der heller ingen ting. Navnlig må jeg spørge ministeren, hvorfor griber man ikke ind på en eller anden måde? Der må dog være en mulighed for at få erhvervslivet i gang i dette land. Det er jo derfor, vi sidder her.

Jeg betragter det sådan, at denne sag er behandlet dårligt, og jeg vil bede arbejdsministeren om at tage sagen i sin egen hånd. Hvis den ikke kan klares inden for det almindelige arbejdsretlige system, så må der være så megen rimelighed i dette land, at man kan holde det gående. Det kan ikke være meningen, det helt skal gå i stå.

Jeg har nu siddet i dette høje ting en 3-4 måneder, og jeg er faktisk ved at komme ind i depressionsperioden nu. Jeg aner ikke, hvad jeg skal. Jeg kan ikke se, hvad jeg kan. Men jeg kan se, at det går ad Pommern til. Det kan vi alle sammen, og det er ganske